

Advent, 2021. december 17., Regina Mundi Monostor

Gemma Punk Apátnő fogadalmának és elöljáróságának 75. jubileuma

Olvasmányok: Ter 49,1-2.8-10; Mt 1,1-17.

Kedves Gemma Apátnő, kedves Közösség!

Egyszerre megrendülten és büszkén ünneplem ezt a hálaadó Eucharisziát a rendkívüli 75. évforduló alkalmából, hogy Magyarország újra alapított női ciszterci közösségének első elöljárója és így a közösség is 75 éves évfordulóját ünnepli. A szülés után az anya és a lánya ugyanazokat az éveket számolja, amelyek alatt az anya anya, a lánya pedig a lánya marad. Az anya adja a lánynak, hogy lány legyen, de a lány is adja az anyának, hogy anya legyen. Valójában mindannyiunkat mindig a kapcsolatok határoznak meg. Ez talán az egyik legfontosabb jele annak a ténynek, hogy a Legszentebb Szentháromság képére és hasonlatosságára teremtettünk, amelyben minden Személyt a Többivel való közösség határoz meg. Az Atya a Fiú val való közösségében Atya, a Fiú az Atyával való közösségében Fiú, és a Szentlélek a szeretetben való örök nemzésnek, születésnek ugyanez a Közössége.

Istennek ez a nagy misztériuma és Istenben ez a nagy misztérium az ember nagy misztériumává vált. A férfiak és a nők is meg vannak hívva arra, hogy apák, anyák, fiak és leányok legyenek a nemzedékek egymásutánjában. A Jézus nemzetségtáblájáról szóló evangélium Máté szerint, a karácsony előtti közvetlen időszak első napjának evangéliuma, gyönyörűen illusztrálja ezt a misztériumot. Ábrahámától Szent Józsefig az evangélista örömmel ismétli minden alkalommal a "nemzette" igét. Az emberiség története és Isten népének története nemzések sorozata. Vannak apák és anyák, fiúk és lányok, akik a maguk helyén ugyancsak apákká és anyákká válnak.

De ebben a családfában van egy ugrás, egy pillanat, amikor a nemzésnek e megszokott egymásutániségének megváltozik a természete. "Jákob nemzette Józsefet. Ő volt a férje Máriának, akitől a Krisztusnak nevezett Jézus született." Nem József nemzette Jézust, hanem Szűz Máriától, a Szentlélek munkája által, nemződött Krisztus a mi testünkben is az Atya által, aki az örökkévalóságban nemzi őt. Jézus születése az emberi családfához tartozik, mert Szűz Máriától, József feleségétől ölt testet, de ebbe az emberi családfába, az emberi történelembe és Isten népének történelmébe belép a kegyelem példátlan eseménye: Isten Fia Emberfiává lesz.

Az első olvasmányban a pátriárka, Jákob megjövendöli fiának, Júdának ezt a messiási származást, egy olyan király születését, akinek hatalma lesz a világegyetem felett: "Nem vétetik el a fejedelmi pálca Júdától, sem a vezéri bot az ő kezéből, míg el nem jön az Eljövendő, akinek a népek engedelmeskedni fognak."

A bibliai nemzésnek és tekintélynek mindezek a szempontjai jellemzik az apai és anyai tekintély egyházi természetét. Az egyház, a rendjeink vagy közösségeink történetében tehát mindig Krisztus genealógiája van folyamatban. Természetesen ide tartozik a keresztény családok családfája is, amelyben egyesül a természetes nemzés a keresztség és a hitben való nevelés kérésével. De van a lelki nemzésnek is egy genealógiája, amely mindig úgy valósul meg, mint a Szent Családban: "Jákob nemzette Józsefet. Ő volt a férje Máriának, akitől a Krisztusnak nevezett Jézus született." Az egyházi atyaság és anyaság nagyon konkrét, mert Krisztus életét adják az egész személynek, de ez a lelki atyaság és anyaság mindig olyan szolgálat is, amelyben Isten, a Lélek az, aki mindent tesz, aki a lényeket teszi, aki Krisztust teremti bennünk és közöttünk, életünk megtestesülésében.

Az alatt a 75 év alatt, amióta előjárója és édesanyja ennek a közösségnek, kedves Gemma anya, bizonyára sokszor megtapasztalta, hogy a Szentlélek nélkül nem lett volna képes vezetni a közösséget, átvészelni a nehéz pillanatokot, a válságokat és az üldözéseket. Bizonyára megtapasztalta, amit a pünkösdi szekvencia mond: "*sine tuo numine nihil est in homine*", a Szentlélek nélkül semmik vagyunk. De ezt Szűz Mária is mindig mondhatta, mert a Szentlélek nélkül nem lehetett volna Isten Anyja. És József is, ő sem lehetett volna Jézus feltételezett apja a Szentlélek nélkül, aki Mária által nemzette Isten Fiát.

De amikor az ön személyére gondolok, és arra a derűs módra, ahogyan a közösség előjárója és apátnője volt eddig és most is az, egy olyan szempont is feltűnik számomra, amelyet nagyon fontos kiemelni ma, és amely példaként szolgál a rend és az egyház minden más előjárója számára is. Ez az a szempont, hogy mindig úgy élte meg az anyaságát, hogy közben leány maradt. Azért tudott 75 évig anya maradni, mert valóban vállalta, hogy a kolostor tisztelt alapítójának, Emil Atyának, valamint a hit nagy hitvallójának, Vendel Zirci apátnak a lánya. Azáltal, hogy mindig a lányuk maradt, megkapta az erőt, a fényt és a szeretetet, hogy igazi anyává váljon!

Köszönjük, kedves Gemma anya, a tanúságtételt, amely reménnyel tölt el bennünket! Engedje meg, hogy fiai és leányai legyünk, hogy mi is növekedhessünk abban az atyaságban és anyaságban, amelyet az Egyház ránk bíz.

Fr. Mauro-Giuseppe Lepori
OCist Generális Apát